

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 decembrie 2017, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Efes. 2:4-6, 8**: „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus....Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu*”.

Efes. 2:14-22: „*Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea, și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiri ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace; și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia. El a venit astfel să aducă vestea bună a păcii vouă celor ce erați departe, și pace celor ce erau aproape. Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.*

Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul”.

Credinciosul Dumnezeu să fie cu noi toți care suntem adunați în acest loc și cu toți aceia care urmăresc vestirea de pe întregul pământ. Sunt peste două mii de conexiuni în direct. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceasta, că El Își are poporul Său în toate popoarele, limbile și națiunile. El cheamă afară gloata Lui răscumpărată prin Sânge. Poate pentru unii este ceva nou că este accentuat în mod deosebit tocmai Sângele noului legământ. În Mat. 26:26-28 Domnul nostru a spus: „...*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui*

nou”. Trebuie să mergi înapoi la Grădina Eden ca să-ți fie descoperit că păcatul originar a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge. Viața este în sânge. De aceea Răscumpărătorul a trebuit să-Și verse Sângele în care era viața divină ca să ne răscumpere din această cădere păcătoasă și să ne reazeze ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori care au fost hotărâți ca să dea mai departe aceeași hrană. Îi rog pe toți frații ca să nu mai facă fotografii cu mine și să nu vă mai referiți la mine. Referiți-vă la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Pentru că totul este spus în Mat. 24:45-47, unul dă hrana mai departe și toți ceilalți o împart. Dorința mea profundă este să vă referiți la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Cum am spus ieri, voi știți pentru mine ziua de azi este o zi deosebită. Înainte să intrăm în aceasta permiteți-mi să mai accentuez ceva. Prin har recunoaștem în ce timp am ajuns. Prin har noi credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Prin har Dumnezeu S-a îngrijit ca vestirea Cuvântului să fie posibilă în toate limbile. Bun venit fratelui nostru Nobel Gill și tuturor fraților noștri care traduc! Astăzi doresc să-l amintesc pe fratele Siegfried Fleck. Voi știți, noi ne uităm înapoi la istoria Europei. După cel de-al Doilea Război Mondial s-a instalat Cortina de Fier și din această cauză nu puteai trece liber în țările Europei de Est, nu puteai predica liber și nu puteai împărți broșuri. În acel timp, acasă la fratele Siegfried Fleck s-au găsit broșuri și el a fost închis timp de 11 luni, în perioada Cortinei de Fier, în anul 1974. Cu adevărat suntem mulțumitori pentru că așa a spus Domnul: „Când vor cădea granițele Domnul va chema Mireasa din țările Est europene”. Dumnezeu S-a îngrijit de totul. Odată am fost în Berlin unde am fost reținut câteva ore în închisoare. În acel timp mi-au dezmembrat toată mașina. Am trăit foarte multe lucruri. Acolo era o cameră video care mă supraveghea. Eu purtam cu mine un aparat cu înregistrarea filmului cu fratele Branham pentru ca la sfârșit să li-l pot arăta oamenilor. Atunci ei m-au întrebat: „Ce faceți cu aceasta?”. Așa a fost. Dar Dumnezeu a făcut totul bine. Dacă mă gândesc la acel timp; împreună cu fratele Menard am fost la Moscova și am făcut o vizită consilierului principal al președintelui Gorbaciov cu care am stat de vorbă și am vorbit despre Cuvântul lui Dumnezeu. În anul 1970 doi agenți KGB au

venit la mine și mi-au mulțumit pentru predica pe care am ținut-o. Cu adevărat Dumnezeu a deschis uși și de la început S-a îngrijit ca să nu ne ocupăm niciodată cu politica și să nu ne amestecăm în religii. Ci noi am vestit Cuvântul Dumnezeului nostru. Președintele asociației baptiste din Moscova din acel timp s-a uitat la mine și a spus: „Eu semnez orice document pentru tine și poți predica peste tot unde Domnul te va călăuzi”. Atunci trebuia să mergi la poliție ca să te înregistrezi și să dai declarații de unde ești, unde te duci și cât timp rămâi. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu noi am trecut prin toate acestea.

Scumpi frați și surori, o spun cu un singur motiv. În anul 1961 a avut loc zidirea Zidului Berlinului și criza din Cuba și nu știai ce se va petrece în următoarea clipă. Dar apoi Domnul a dăruit această chemare din 2 aprilie 1962. Nu știam ce se va întâmpla mai departe. Apoi a urmat 3 decembrie 1962, când fratele Branham a venit și m-a luat de la hotelul unde eram cazat și apoi am stat împreună câteva ore. Pentru mine 3 decembrie este o zi deosebită. Dumnezeu a răspuns întrebării mele mai mult decât aș fi putut eu întreba. Atunci fratele Branham mi-a mai spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul hranei”.

Vă rog să înțelegeți ce înseamnă pentru mine astfel de trăiri supranaturale pe care Dumnezeu le-a dăruit de la început. Eu am cercetat scrisoarea circulară din decembrie 2005. În acel timp erau trecuți 40 de ani, iar acum sunt trecuți 52 de ani la care ne putem uita în urmă. Am amintit deja unele lucruri pe care le-a poruncit Domnul și cum le-a călăuzit El. Noi trebuie doar să-I mulțumim din inimă. Gândiți-vă la ceea ce s-a întâmplat în Marsillia, când frații din Marsillia au venit de prima dată la mine și mi-au spus: „frate Frank, spune-ne ce înseamnă cele șapte tunete din Apoc. 10?”. Iar eu a trebuit să le spun: „Acest lucru nu-l știu. Noapte bună!”. Eu am spus-o deseori, eu am un ceas automat care funcționează fără oprire. În următoarea dimineață, așa cum auziți voi vocea mea, mi-au fost spuse cuvintele: „Robul Meu, trezește-te și citește 2 Tim. 4. Eu îți voi vorbi”. Ce a trebuit să fac eu? Am sărit din pat, am deschis la 2 Tim. 4 și am citit până la vers. 5: „*împlinește-ți bine slujba*”. Apoi am citit din nou de la început de la primul verset: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții*”

și pentru arătarea și Împărăția Sa”. Iar apoi vers. 2: „propovăduiește Cuvântul”. Eu am avut răspunsul. Ceea ce nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu las-o afară, nu aparține de vestire. Dumnezeu a spus și glasul a răsunat din cer: „nu scrie ce au spus cele șapte tunete!”, atunci ce vor face în ziua judecății acei frați care rățesc poporul? Ei se referă la proroc, dar niciodată nu se referă la Cuvântul lui Dumnezeu.

Cu adevărat prorocul a făcut unele din cele mai importante afirmații. Așa cum nimeni nu știe în ce ceas Se va întoarce Domnul tot așa nimeni nu va ști taina celor șapte tunete. Eu prețuiesc ca fiind un privilegiu că despre această temă n-avem doar un singur citat, ci avem 77 de citate și de fiecare dată ne putem întoarce cu acestea la Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este însărcinarea noastră: să spunem doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, iar restul noi îl vom lăsa în seama lui Dumnezeu așa cum am făcut-o până astăzi și întotdeauna. În tot timpul în care am predicat la noi nu s-a găsit nicio învățătură falsă, nicio răstălmăcire și nici n-am crezut așa ceva. Noi am vestit doar Cuvântul și am urmat ceea ce ne-a spus Domnul. Așa cum a spus El: „Cine crede în Mine cum zice Scriptura”. Așa cum o spune Scriptura așa o credem din toată inima și din tot sufletul.

Încă două lucruri pe care le-am amintit ieri seară privitor la religii. Am putea s-o punem deoparte, dar de fiecare dată ne arată cât de târziu este pe ceasul lumii și cât de avansate sunt lucrurile. Casa din Berlin costă 43,5 milioane. Pentru ce casa unuia? În această revistă este arătat cum este planificată această casă de 43,5 milioane. Ea este împărțită așa: în mijloc este creștinismul, de o parte este iudaismul, iar de cealaltă parte islamismul. Astfel are loc unificarea religiilor. Dar la fel are loc și unificarea Miresei Mielului cu Mirele. Unitatea în Duh, unitatea în Cuvânt sub Sângele noului legământ. Cu adevărat suntem mulțumitori că Dumnezeu ne-a ajutat.

Al doilea lucru este poziția bisericii luterane din Suedia. Așa cum este scris aici, protestanții suedezi îl fac pe Dumnezeu de gen neutru. Ei doresc ca oamenii să nu se mai adreseze lui Dumnezeu la genul masculin, ci să I se adreseze la masculin și feminin. Atunci te întrebi cât de departe pot merge oamenii și să treacă peste orice limită? Cât de departe vor să mai meargă?

Noi Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din inimă că am rămas treji și echilibrați și cu adevărat putem lăsa totul așa cum a spus Dumnezeu. Avându-l în vedere pe Adam, Dumnezeu a spus : „*am să-i fac un ajutor potrivit pentru el*” (Gen. 2:18). Dumnezeu a avut o intenție cu aceasta. Căsnicie pentru toți, dar căsnicie pentru bărbați cu femei și a femeilor cu bărbații. Dumnezeu are o ordine în creație. Trebuie să vă spun că toți ceilalți pot face ceea ce ei doresc. Dar tu și eu nu! Noi trebuie să ne plecăm sub ordinea creației și să ne lăsăm introduceți în ea. Niciunul care a trăit răscumpărarea nu va respinge ordinea creației, ci el va spune un «Da» lui Dumnezeu și fiecărui Cuvânt al Său.

Acum o observație. Acum mă gândesc la 24 decembrie când fratele Branham a fost luat Acasă. Această zi este o zi deosebită pentru mine. Dar pentru ca toți s-o știe, doresc s-o spun încă o dată înaintea Dumnezeului atotputernic. În 24 decembrie 1965 nu am știut nimic despre faptul că pe 18 decembrie în același an fratele Branham a avut un accident de mașină și că a fost luat Acasă. Eu am aici fotografia cu norul supranatural ca să vă arăt unde a fost fratele Branham în 24 decembrie 1965 la ora 23 fără un sfert când a fost luat Acasă. El era exact aici în acest punct, era îmbrăcat în costum, aplecat în față.

Eu am văzut cum el era luat în sus pe acest nor. În această vedenie eu am spus: „Frate Branham, tu nu ești Fiul omului. De ce te văd eu în acest nor?”. Este minunat că Dumnezeu a călăuzit lucrurile așa, că eu l-am putut vedea pe acest bărbat al lui Dumnezeu, cum el a fost ridicat în sus în acest nor supranatural; el era îmbrăcat în costum și era aplecat în față.

Și Domnul nostru S-a ridicat la cer într-un astfel de nor. Și noi vom fi ridicați în sus într-un astfel de nor, așa cum și cei doi proroci din Apoc. 11 vor fi luați în sus într-un nor. Dumnezeu Se descoperă într-un mod

supranatural. Dar El ne-a dăruit har nouă, mie, nouă celor mai neînsemnați oameni care există pe pământ, ca să fim în legătură directă cu Dumnezeu și cu ceea ce a făcut El, să ne fie făcut de cunoscut, să primim și să credem. Acesta este lucrul despre care este vorba astăzi. Nu este vorba de religie, ci să avem parte de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Suntem mulțumitori din toată inima.

Aveam 21 de ani când fratele Branham a venit în Germania. Dar începând din prima zi, din prima adunare eu am știut că el este un bărbat trimis de Dumnezeu. Nimeni nu putea face ceea ce se întâmpla acolo doar dacă Dumnezeu este cu el. Dar nici o singură dată nu l-am predicat pe William Branham, ci L-am predicat pe Isus Hristos, pe Domnul și Răscumpărătorul nostru. L-am vestit pe El și așa va rămâne pentru totdeauna, în vecii vecilor.

Noi recunoaștem în ce fel s-au împlinit în parte cele două prorocii din Vechiul Testament și cum se vor împlini complet mai târziu. În Maleahi sunt spuse două lucruri. Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Această făgăduință este amintită de câteva ori în Noul Testament. Dar partea a doua, Mal. 3:1b: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți*”, nu s-a împlinit atunci, ci se va împlini în Apoc. 11, iar anunțul pentru aceasta este în Apoc. 10, când Domnul, ca Înger al Legământului se va coborî, slujba celor doi proroci se va încheia și Templul va fi reconstruit. Scumpi frați și surori, istoria mântuirii și rânduirea ei conform Scripturii, inclusiv a părții profetice, este lucrul principal care a fost dat apostolilor.

Al doilea loc din Maleahi este Mal. 4:6a: „*El va întoarce inima părinților spre copii*” și Mal. 4:6b: „*și inima copiilor spre părinții lor*”. Doar prima parte este amintită în Noul Testament. Partea a doua nu este amintită nici în Matei, nici în Marcu și nici în Luca. De ce? Pentru că doar prima parte s-a împlinit atunci și anume că inima părinților vechi testamentari va fi întoarsă la credința copiilor nou testamentari. Lc. 16:16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*”. Dar în timpul nostru s-a împlinit, că inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la credința părinților, înapoi la Cuvântul

original, înapoi la fundament, la temelia care a fost pusă. Să fim mulțumitori pentru împărțirea biblică, mulțumitori că personal ne lăsăm încadrați.

Scumpi frați și surori, așa cum s-a cântat, noi trebuie să fim născuți din nou. Noi putem trăi veșnic doar dacă prin credința în Isus Hristos am primit viața veșnică. Dacă nu, atunci nu putem trăi veșnic, ci doar dacă am primit-o. Niciun om nu poate trăi veșnic fără ca să fi primit viața veșnică. Domnul nostru spune în Ioan 3: *„Trebuie să vă nașteți din nou”*. Carnea și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Încă o dată accentul: *„Trebuie să vă nașteți din nou”* (Ioan 3:3-5). Apoi mergem la epistolele lui Iacov și Petru: *„fiindcă ați fost născuți din nou... prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”* (1 Pet. 1:23).

Scumpi frați și surori, o dată vedem iertarea prin Sângele Mielului, apoi noi auzim Cuvântul care este Sămânța. Noi credem Cuvântul, apoi peste noi vine Duhul și face Cuvântul viu în noi și suntem născuți din nou la o nădejde vie. Puterea învierii a fost descoperită atunci când Domnul a înviat a treia zi. Despre ce este vorba acum? Acum este vorba ca tot ce este divin să devină realitate în viața ta și în viața mea.

Pentru că acum suntem la început de iarnă doresc să citesc acest Cuvânt din Is. 55:10-11: *„Căci, după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă...”*. Acum vine comparația puternică din vers. 11: *„tot așa se întâmplă și cu Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”*. Recitim: *„tot așa se întâmplă și cu Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea în tine, în mine, în noi toți și va împlini planurile Mele”*. A împlinit și a isprăvit planurile Mele, intenția Mea, voia Mea. Dumnezeu a avut o intenție, El a alcătuit un plan de mântuire înaintea întemeierii lumii și îl duce la împlinire. Așa cum ploaia și zăpada cad din ceruri și udă pământul tot așa Dumnezeu ne-a trimis Cuvântul Său prin har. Pe cât de sigur a căzut ploaia timpurie la început, pe atât de sigur va cădea și ploaia târzie la sfârșit. Pe cât de sigur a confirmat

Dumnezeu Cuvântul Său la început, pe atât de sigur îl va confirma acum la sfârșit. Fratele Branham a avut slujba Cuvântului exprimat. El a văzut această slujbă, a văzut ceea ce i-a arătat Dumnezeu și anume, că oamenii intrau în încăpere, erau vindecați pe loc și au mers mai departe bucuroși pe calea lor. Noi credem că în viitorul apropiat, în această scurtă perioadă de timp, se va arăta că chemarea afară și călăuzirile lui Dumnezeu pe care le-am primit și trăit în toți acești ani vor da mărturie că Dumnezeu face istoria mântuirii și că El va împlini în timpul nostru ceea ce El a făgăduit.

Comparația „*după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și udă pământul tot așa...*”. Ce a vrut să vadă Domnul? A vrut să vadă rod în viața noastră. Acest rod odrăslește acum. Îi mulțumim lui Dumnezeu că El S-a îngrijit și pentru aceasta.

Scumpi frați și surori, eu sunt copleșit că în toți acești ani Dumnezeu a dăruit har ca aceste călătorii să fie făcute. Așa cum am spus și ieri seară, jumătate din viața mea a fost plină de călătorii pe întregul pământ. Eu, un om neînsemnat, un nimic, dar Dumnezeu a deschis toate ușile în 165 de țări în care am pășit cu picioarele mele. Acum se mai adaugă și toate celelalte țări care intră în legătură să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Se împlinește că această Evanghelie va fi vestită tuturor popoarelor ca mărturie și apoi va veni sfârșitul.

În Evrei 9 avem un verset biblic deosebit unde este amintită revenirea Domnului ca o a doua venire a lui Hristos. Citim din Evrei 9:27-28: „*Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata, tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă*”. Revenirea lui Isus Hristos este a doua venire a Domnului nostru. Prima dată El a venit ca să ia păcatele noastre asupra Lui, să-Și verse Sângele și să dăruiască împăcarea și iertarea. Și El va reveni, va veni a doua oară și îi va lua la El pe toți aceia care au acceptat, au primit și au trăit iertarea în mod personal. O gloată răscumpărată prin Sânge, așa cum este scris și o putem citi din Apocalipsa, că ei au fost spălați în Sângele Mielului și au rămas statornici în Cuvântul lui Dumnezeu, până în ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, a Domnului nostru.

În Filp. 3 avem confirmarea așa cum a încadrat-o Pavel atunci. În Filp. 3:20-21 este scris: „*Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile*”.

Într-o clipă, într-o clipeală trupurile noastre muritoare vor fi schimbate, vom primi trupul de înviere și vom fi cu Domnul nostru pentru totdeauna. Scumpi frați și surori, așa cum am spus-o deseori, în Împărăția lui Dumnezeu avem de-a face doar cu realități. Tot ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu este o realitate divină. Tot ceea ce s-a întâmplat cu Domnul nostru a fost prezis dinainte, și Scriptura s-a împlinit și prin învierea Lui: „*Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea*” (Ps. 16:10). Aici noi avem făgăduința când Domnul va veni a doua oară, El va împlini revenirea făgăduită și va veni la noi. Aceasta înseamnă când El va reveni conform 1 Cor. 15 și conform 1 Tes. 4: „*însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi schimbați ...*”. Așa este scris și așa se va întâmpla la revenirea Domnului nostru.

Adunările noastre au doar un sens și un scop: ca noi să înțelegem că acum este ultima perioadă de timp a harului înaintea directei reveniri a lui Isus Hristos, că acum are loc chemarea afară, acum are loc pregătirea, acum are loc restituirea, acum se întâmplă totul. Primiți-o, credeți-o din toată inima! Fie ca să se întâmple cu noi toți tot ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit că se va întâmpla înaintea revenirii. Ca să credem așa cum zice Scriptura, să avem trăirile noastre mântuitoare prin har. Scumpi frați și surori, și acest lucru trebuie ca Dumnezeu să ni-l întipărească mai puternic în inimile noastre: să-L rugăm ca El să-Și toarne Duhul Său Sfânt într-un mod atât de puternic ca în ziua Cincizecimii. Este scris: „*Rugați-L pe Domnul să trimită ploaia târzie în timpul ploii târzii*”. Acest lucru să-l facem din toată inima și din tot sufletul. Să spunem: „*Iubite Domn, noi avem făgăduința. Dăruiește-o, dăruiește-o! Vino Tu în mijlocul nostru într-un mod supranatural și lucrează Tu prin Duhul Tău Sfânt*”. Deja am amintit 1 Tes. 4. Totul se va împlini așa. Niciun om nu trebuie să

răstălmăcească ceva. Nu, nu, nu! Așa cum este scris așa se va întâmpla la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Citim un Cuvânt prețios din 1 Pet. 1 îndeosebi vers. 3: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie”*.

Frate și soră, ai tu această nădejde vie? A avut loc înnoirea în viața ta? Ești tu într-o relație personală cu Dumnezeu? Este Cuvântul lui Dumnezeu totul pentru tine? Îi mulțumim lui Dumnezeu că nu suntem doar niște ascultători, ci niște înfăptuitori ai Cuvântului prin har. Apoi vers. 5: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită...”*. Voi care credeți sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi. Citim încă o dată vers. 5: *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu...”*. Nu de puterea ta proprie. Dar tu Îl crezi pe Dumnezeu, iar Dumnezeu îți dăruiește putere. *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi”*, în vremurile din urmă. Da, ea va fi descoperită. Noi trăim în vremurile de apoi. Domnul a accentuat: *„când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*.

Totuși să rămânem treji și echilibrați în viața firească, pământească și în cea spirituală, în familie, în căsnicie, la serviciu, în meseriile noastre. Să rămânem treji și echilibrați, dar în inimile noastre să fim într-o relație cu Dumnezeu prin credință. Așa cum este scris. *„...gata să fie descoperită în vremurile de apoi. În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați”* (1 Pet. 1:5-6).

Niciodată în viața mea n-am cântat cum am cântat în ultimele săptămâni în inima mea. Nu am darul acesta de a cânta, dar cât am cântat în inima mea în ultimele săptămâni este de neconceput. Pur și simplul fredonam melodiile în inima mea. Voi toți puteți cânta. Voi știți ce înseamnă să cânti în felul acesta, voi știți ce înseamnă să-I cânti Domnului în inimă. În inima mea am cântat cele mai minunate și prețioase cântări. În toate încercările, în toate necazurile și în tot ce vine asupra voastră voi puteți să-I mulțumiți lui Dumnezeu dacă vă

aduceți aminte de ceea ce a făcut El cu noi și pentru noi. Noi știm că tot ceea ce li se întâmplă celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu se întâmplă spre binele lor.

Citim mai departe din 1 Pet. 1:10: „*Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare*”.

Tot ceea ce ei au prorocit, Dumnezeu ne-a dăruit nouă în Domnul nostru Isus Hristos. Scumpi frați și surori, s-o spunem de repetate ori: harul este să recunoști ziua și ceasul. Harul este alcătuit din aceasta: copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit și trăiesc împlinirea făgăduinței. Și cine dorește, să își mai însușească o lecție de aici. Voi cunoașteți istoria lui Avraam. Vedem o mică diferență între Avraam și Sara. Sara n-a putut aștepta împlinirea făgăduinței pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Avraam, și ea i-a dat lui Avraam pe roba sa Agar. Dar ce s-a întâmplat? Care a fost răspunsul lui Dumnezeu? „*El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni*” (Gen. 16:12).

Fraților, haideți să așteptăm și să nu intervenim în planul de mântuire al lui Dumnezeu, să nu intervenim în făgăduință, să nu facem noi ceva. Ci să așteptăm până când Dumnezeu Își va confirma Cuvântul. Apoi este scris: „*cel ce se născuse în chip firesc prigonea și ura pe cel ce se născuse prin Duhul*”. Tot ceea ce facem noi va da greș, va eșua. Doar ceea ce face Dumnezeu conform Cuvântului Său va rămâne veșnic valabil. Cu adevărat suntem mulțumitori că și în aceasta Dumnezeu ne-a ajutat. Nu să producem noi atmosferă, ci să vestim Cuvântul în simplitate, să ne încredem în Domnul și să știm că El veghează asupra Cuvântului Său. Am citit în Is. 55: așa cum ploaia și zăpada care cad din ceruri împlinesc scopul pentru care au fost trimise, udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, tot așa Cuvântul lui Dumnezeu își atinge scopul pentru care a fost trimis. Apoi se împlinește Cuvântul: „*aveți nevoie de răbdare, ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*” (Evrei 10:36).

Permiteți-ne să rămânem răbdători, statornici în puternica credință că Dumnezeu nu va întârzia, că totul se va întâmpla la timpul potrivit prin har. Aici în 1 Pet. 1:12 este vorba și de revenirea Domnului: „*Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru*

voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească cu mare plăcere". Aceste cuvinte le poți citi din nou în fiecare adunare. Pentru că noi toți împreună putem trăi totul prin har și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Să facem un cuprins despre ce este vorba acum. Să recunoaștem ceasul și ziua, să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. De fiecare dată noi trebuie să accentuăm din nou acest lucru: Domnul n-a dat doar făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*". Ci El S-a îngrijit ca atunci când timpul s-a împlinit, El a vorbit, a chemat, a trimis pentru ca Scriptura să-și găsească împlinirea. Noi credem, așa cum Ilie a adunat poporul și decizia a trebuit să fie luată. Ilie s-a apropiat de tot poporul, și a zis: „Cui vreți să-i slujiți? Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El și slujiți-I Lui” (1 Împ. 18:21).

Scumpi frați și surori, și acest lucru trebuie să-l amintim. Întreaga creștinătate este și a rămas în rătăcire. Trebuie s-o exprim clar ca s-o audă toată lumea. Ceea ce au născocit așa zișii părinți ai bisericii la 300 de ani după Hristos, după apostoli, ce au hotărât ei acolo și a fost declarat ca crez n-are absolut nimic de-a face cu apostolii, n-are nimic de-a face cu biserica primară. Ci în timpul lui Constantin a fost adusă la viață așa numita biserică creștină în împărăția romană. Nimic, absolut nimic de acolo nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Acum scurt timp am scris că „în acest crez niceean este scris că „Tatăl a zămislit pe Fiul în veșnicie»”. Iar sub această afirmație am scris: „Până astăzi un tată n-a născut niciodată vreun fiu”. Nici n-o poți concepe. Întreaga omenire este dusă în rătăcire și înșelată. De aceea, la sfârșitul timpului de har, adevărul divin asupra dumnezeirii ne-a fost descoperit. Există doar un Singur Dumnezeu din veșnicie în veșnicie (Ps. 90 și toate celelalte versete biblice). Exact de 4024 de ori în Vechiul Testament este scris Domnul Dumnezeu – Elohim-Iahveh, Singurul Dumnezeu. În afară de El nu există niciun alt Dumnezeu. Ei au născocit un crez în care se spune: „Tatăl a născut un Fiu în veșnicie”. Nu! Niciodată! Voi nu vă puteți da seama. Voi nu vă puteți da seama, toate aceste puncte mă preocupă zi și noapte. Ce

infracțiune au făcut oamenii ca o viață întreagă ei să fie duși în rătăcire? N-avem noi dreptul să auzim adevărul despre Dumnezeu?

Dumnezeu care este Adevăr și Duh a ieșit la început din această plinătate și S-a descoperit ca Domn. Și în întregul Vechi Testament a vorbit prorocilor, iar în Noul Testament S-a descoperit ca Tatăl în Fiul. Acesta este adevărul biblic. Noi suntem în Fiul lui Dumnezeu, în Fiul noi am fost primiți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Privitor la Cină. Voi trebuie să vă dați odată seama. Preotul crede că el transformă hostia aceea rotundă direct în trupul lui Isus Hristos căruia trebuie să-i fie adusă închinare; și mai crede că el transformă vinul din pahar în sânge căruia trebuie să-i aduci închinare. Nu! Tu și eu, noi trebuie să fim schimbați. Este de neînțeles. Domnul nu Și-a vărsat Sângele acolo, la Cină, ci El a băut vinul. După aceea El Și-a vărsat Sângele și cu Sângele Său El a intrat în Locul preasfânt ceresc. O altă jertfă nu mai trebuie adusă. Ci această jertfă a fost adusă odată pentru totdeauna pentru toți aceia care se lasă sfințiți.

Dar totul a fost modificat. Ei stropesc chiar și bebelușul, fără ca acesta să trăiască nașterea din nou. Ei nici nu știu de o naștere din nou. Frați și surori, cine mai poate suporta aceste răstălmăciri? Apoi toate trezirile care au urmat după Reformă au rămas în crezul trinitar. Cine poate înțelege așa ceva? Dar la sfârșitul timpului de har, în zilele noastre, Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să pună pe sfeșnic toate temele biblice cu adevărurile biblice. Iar pentru aceasta noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Un bărbat trimis de Dumnezeu cu Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu pentru timpul nostru. Această trimitere are doar un singur scop: ca să fim aduși înapoi la temelia originală, la credința apostolilor și prorocilor. Pentru că așa este scris: *„Biserica este zidită pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”* (Ef. 2:20).

Apoi în anul 381, Duhul Sfânt a fost declarat ca a treia persoană din Dumnezeire. Dacă te gândești cum crede Biserica ortodoxă, că: „Tatăl și Fiul au adus la existență pe Duhul Sfânt”, iar Biserica catolică crede că „Doar Tatăl a adus la existență pe Duhul Sfânt”. Ce sunt lucrurile acestea? Este de neconceput, nu poți înțelege ce se face cu Dumnezeu și din Dumnezeu. De aceea noi o spunem încă o dată,

Domnul S-a uitat cu îndurare la poporul Său. Ultimul mesaj ajunge la toți, iar noi suntem scoși afară din robia babiloniană prin har.

Pe mine mă supără că nu doar în anul 381 Teodosiu a declarat Duhul Sfânt ca fiind a treia persoană din dumnezeire, ci a adăugat în Biblie la 1 Ioan 5:7. Acesta a fost introdus în toate bibliile care au fost traduse din Vulgata. În Biblia noastră este doar un verset scurt: „*Căci trei sunt care mărturisesc*” – lb. germ.). Dar în celelalte biblii în 1 Ioan 5:7 este scris: „(*Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și acești trei una sunt*)”. Acest Teodosiu a adăugat aceasta: „Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt”, el a adăugat în traducerea Vulgata acest verset pe care nu-l poți găsi în nicio altă biblie care nu este tradusă din Vulgata.

Aici găsim o diferență. Martin Luther a respins Vulgata, a pus-o deoparte și a spus: „Eu nu vreau să am nimic de-a face cu așa ceva”. Dar Wycliffe din Anglia a tradus din Vulgata. Toți care citesc traducerea engleză nu citesc doar ceea ce este scris aici: „*Căci trei sunt care mărturisesc*” – lb. germ.), ci în biblia lor tradusă din Vulgata este scris: „(*Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și acești trei una sunt*)”. Așadar acest Teodosiu a introdus ideea lui trinitară în traducerea sa Vulgata. Acum ne aud americanii. În biblia noastră acest lucru nici nu este scris, dar în Vulgata, în King James este scris. Dar în biblia germană nu este scris acest lucru pentru că n-a fost scris niciodată în original.

Scumpi frați și surori, dacă mă gândesc la aceste lucruri, chiar cu Cuvântul lui Dumnezeu s-au întâmplat lucruri care n-ar fi trebuit să se întâmple niciodată. Și-au pierdut respectul. Scuzați-mă că o spun așa aici. Noi avem cinci sute de ani în urma noastră, dar toți au rămas acolo unde au fost înainte. Dar diferența, deosebirea și descoperirea va fi doar în Biserica Dumnezeului Celui viu. Iar cine este din Dumnezeu va auzi Cuvântul lui Dumnezeu în acest timp și va recunoaște că Domnul l-a trimis pe robul și prorocul Său ca să ne arate ceea ce s-a întâmplat în Grădina Edenului și prin el Dumnezeu să ne descopere întregul Său plan de mântuire. Iar nouă să ne dăruiască harul ca să credem doar cum zice Scriptura.

Și acest lucru referitor la 1 Ioan 5:7 l-am amintit doar ca frații care vorbesc spaniolă și toate limbile să știe că ei citesc ceva ce în biblia mea nici nu este scris. Durerea este mare. Dar Dumnezeu ne-a dat această responsabilitate ca să predicăm doar ceea ce este scris în textul original, iar pentru aceasta El l-a trimis pe robul și prorocul Său. Eu o spun sincer: nu pot suporta nimic dacă nu este scris în Biblie. Dacă nu este scris în Biblie atunci nu este pentru mine. Și diferitele învățături din cadrul așa zisului mesaj al timpului de sfârșit, că „Domnul a venit deja și tot ce mai este spus”. Nu și încă o dată nu! Când Domnul vine atunci noi plecăm. Atât timp cât noi mai suntem pe pământ El încă n-a venit.

Spunem încă o dată că în ultimii 52 de ani Dumnezeu ne-a dăruit har. Acum sunt exact 59 de ani de când eu am tradus prima predică a fratelui Branham în casa părinților fratelui Alfred Borg. Din anul 1958 au trecut 59 de ani. În toți acești ani Dumnezeu a dăruit har peste har. Astăzi le-am arătat câtorva frați benzile de magnetofon care mi-au fost trimise în decursul anilor 1950-1960 din America. Cu adevărat suntem mulțumitori că de la început Dumnezeu a călăuzit și condus totul în așa fel ca să avem parte directă de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această importantă perioadă de timp. Fie ca și această adunare să ajute ca și toți cei ce sunt noi în mijlocul nostru să fie cuprinși de Duhul lui Dumnezeu. Cu adevărat să poată confirma din convingere că doar ceea ce este scris în Cuvânt poate căpăta trecere înaintea lui Dumnezeu. Restul îl putem uita. Și așa cum am citit ieri, nicio minciună nu-și are originea în Adevăr. Adevărul este Adevăr, este Adevăr și rămâne Adevăr. Doar dacă Adevărul ne este descoperit și proslăvit prin Duhul lui Dumnezeu atunci noi suntem eliberați din toate rătăcirile. Poate vă gândiți: „Acest lucru nu este atât de rău că este așa”. Este foarte rău, este foarte rău. Biblia spune: „Cine crede în Mine cum spune Scriptura”. Înapoi la Cuvânt, înapoi la început, pentru ca noi să trăim împreună desăvârșirea prin har.

Pentru toți care sunt noi în mijlocul nostru: cine încă n-a luat decizia pentru Domnul acela s-o ia astăzi. Cine încă n-a devenit credincios, să devină acum credincios. Cine încă nu s-a botezat biblic în Numele Domnului Isus Hristos s-o facă astăzi. Astăzi 3 decembrie 2017 dacă auziți glasul Lui. Cine știe dacă va mai avea vreo

posibilitate? Credinciosul Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, Și-a vărsat Sângele noului legământ și ne-a dăruit viața veșnică prin har. Ne-a dăruit har să credem ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduit. Lui, Singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și lauda.

Eu sper că după acest sfârșit de săptămână devenim mai mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre prin har, că noi primim totul și în încercările noastre. Așa cum am cercetat și ieri, Domnul să-Și poată confirma Cuvântul Său scump și sfânt prin noi toți, prin har. Amin.

Ne plecăm capetele. Scumpi frați și surori, ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Cuvântul Lui scump și prețios a devenit totul pentru noi, a devenit lumina picioarelor noastre și o lumină pe toate căile noastre. Prin Cuvântul Său, Domnul ne-a dăruit claritate, ne-a permis să aflăm adevărul Său și ne călăuzește tot mai adânc în tot ceea ce El a hotărât pentru noi în Cuvântul Său. Noi am recunoscut ziua și ceasul. Cum este scris în Evrei 3:7: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*”. Noi Îi mulțumim Domnului pentru astăzi al nostru. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Suntem mulțumitori și pentru această adunare. În timp ce ne ținem capetele plecate, permiteți-mi să întreb câți sunt aici pentru care trebuie să ne rugăm. Dacă aveți un necaz, o greutate, vă rog ridicați-vă mâinile.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, împreună Îți mulțumim. Tu ne-ai chemat afară din toate popoarele și din toate limbile, așa cum Tu i-ai dat făgăduința lui Avraam. Iubite Domn, așa cum suntem noi venim la Tine cu toate necazurile, grijile și problemele. Astăzi Tu încă ne mai vorbești și ne spui: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*”. Iubite Domn, noi venim cu toți aceia care au necazuri și orice ar fi în viețile lor. Acum noi venim prin credință înaintea Feței Tale sfinte. Tu mare Dumnezeu, dăruiește credință, dăruiește ascultare, dăruiește tuturor lucrurile pentru care ei Te-au rugat. Permite să fie descoperit că Tu, o Doamne ești în mijlocul nostru, că Tu ne vorbești, că noi Ți-am dăruit credință.

Iubite Domn, Îți mulțumim și pentru aceasta: că Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău. Dumnezeu, așa este scris: „*cine primește pe acela pe care-l trimite Eu, pe Mine Mă primește*” (Ioan 13:20). Iubite Domn, Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim din inimă. Te mai rugăm încă o dată binecuvântează-i pe toți care acum și-au adus necazurile lor înaintea Ta. Binecuvântează prin har. Amin.

În timp ce rămânem respectuoși în rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă sunt persoane care doresc să fie botezate. Cine dorește să fie botezat vă rog ridicați mâna. Dacă va avea loc botezul atunci la sfârșitul serviciului divin vă rog veniți în față.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El a călăuzit totul așa. Ei vin din Est și din Vest, ei vin din Urali, din Siberia și de pretutindeni. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii, îndeosebi pe fratele Jean Lambert care trece prin mari încercări. Frate scump, Dumnezeu să te binecuvânteze și întărească în mod deosebit. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Michael și pe toți care traduc. Fie ca toți să fie binecuvântați de Dumnezeu.

Toți de pe întregul pământ să audă ceea ce am spus înainte ca o observație despre 1 Ioan 5:7. În biblia noastră noi citim: „*Căci trei sunt care mărturisesc*”. Dar în toate bibliile, în engleză și celelalte este scris: „*(Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și acești trei una sunt)*”. Din Unul ei au făcut trei și acest lucru l-au adăugat în Biblie. Știți voi ce simt eu când vestesc Cuvântul pe întregul pământ și frații citesc din bibliile lor? Am putea aminti mai multe versete care nu aparțin pentru că au fost folosite și traduse din diferite manuscrise. Dar Îi suntem mulțumitori Dumnezeului nostru fiindcă noi putem spune: „Tu ni Te-ai descoperit. Tu ai dat deoparte perdeaua”.

Toți frații noștri care sunt astăzi în mijlocul nostru din Kinshasa și de pretutindeni vă rog veniți acum în față. Ne vom ruga pentru voi și vă vom încredința harului Domnului. Vă rog veniți fraților. Ne vom ruga pentru voi ca Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ne vom ruga pentru frații care slujesc cu Cuvântul și au venit din diferite țări. Noi ne vom ruga pentru voi ca Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, să fiți o binecuvântare și El să poată vorbi prin voi. Și

așa cum am spus, să nu vă referiți la mine. Referiți-vă la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și împărțiți hrana spirituală pe care Domnul ne-a dăruit-o, pe care o dăm mai departe prin har.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, pune-Ți Tu mâinile Tale pe frații noștri, pe toți frații din toate popoarele, din toate limbile și națiunile, care vestesc Cuvântul Tău și dau mai departe hrana spirituală. Fie ca prin aceasta să fie promovată unitatea Duhului, ca nimeni să nu aducă o învățătură proprie sau să dea mai departe vreo răstălmăcire. Ci toți să dea mai departe Cuvântul Tău descoperit și sfânt. Fie ca Biserica Mireasă din toate popoarele, limbile și națiunile să devină o inimă și un suflet. Binecuvântează în Australia, în Noua Zeelandă, în America de Nord, în America de Sud, în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru totul în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Amin. Luați saluturi. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cei ce doresc să se lase botezați îi rog să vină acum în față. Putem fi mulțumitori că toți au crezut deja și majoritatea sunt botezați. Când l-am văzut pe fratele nostru m-am gândit la famenul etiopean care a citit din prorocul Isaia și dintr-o dată a spus: „*Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?*” (Fapte 8:36). Apoi amândoi, Filip și famenul au intrat în apă și l-a botezat. Așa este scris. Astăzi se va întâmpla din nou așa. Dumnezeu să te binecuvânteze frate scump.

Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze și să fie cu toți frații slujitori, îndeosebi cu fratele Michael. Amin.

SUMAR VIDEO – decembrie 2017 – fr. Frank

Dragi frați și surori în Hristos, vă vorbește fratele Frank din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Ca deja de multe ori în ultimii ani, am avut un sfârșit de săptămână binecuvântat. Au fost aici oameni din întreaga Europă, din Africa, din S.U.A., din multe țări, iar Cuvântul lui Dumnezeu a fost vestit încă o dată poporului lui Dumnezeu.

Este un mare har să-L credem pe Dumnezeu, așa cum este scris și despre Avraam: „*Avraam L-a crezut pe Dumnezeu*” – nu vreo

interpretare, nu vreo explicație, ci Avraam a crezut Cuvântul lui Dumnezeu original, făgăduit și a văzut făgăduința împlinită. Noi avem făgăduința scumpului nostru Domn și Mântuitor, în Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

De asemenea, în Cuvântul lui Dumnezeu din Evrei 9 avem chiar la sfârșit aceste cuvinte scumpe: „*Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă*”, ca să-i ducă acasă pe cei răscumpărați cu sângele vărsat de El când a venit pentru prima oară. Prima dată El a venit ca să ne răscumpe. A doua oară El vine ca să-i ducă acasă, în slavă, pe cei răscumpărați, spălați în sânge, sfințiți în Cuvântul adevărului și pecetluiti prin Duhul Sfânt. Aceea este a doua venire a lui Hristos. Avem apoi toate celelalte venituri. Nu vom intra în detaliile acestea.

Ne interesează a doua venire a lui Hristos, revenirea făgăduită. Cum am spus de multe ori, mesajul acestui ceas este Cuvântul lui Dumnezeu adresat nouă și cuprinde chemarea afară, separarea, așezarea din nou și pregătirea spre a fi gata atunci când Domnul revine. Nimeni nu știe ziua sau ceasul, dar Domnul nostru a zis: „*Când veți vedea toate aceste lucruri petrecându-se, atunci știți că vremea este aproape, la ușă*”.

Noi înțelegem și însărcinarea divină dată iubitului nostru frate William Branham, un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu. El a avut slujba așezării din nou, a fost prorocul făgăduit de Dumnezeu pentru vremea noastră. Domnul a spus: „*Vi-l voi trimite pe prorocul Ilie, înaintea venirii zilei celei mari a Domnului și el va așeza din nou toate lucrurile. El va întoarce inimile copiilor lui Dumnezeu la părinții apostoli*”. Aceeași temelie care a fost pusă la început, a fost așezată și în timpul nostru.

Ieri a fost 3 decembrie. Și mi-am adus aminte de data de 3 decembrie 1962, când eram la masă cu fratele Branham, cu fratele Sothman și cu fratele Woods, iar omul lui Dumnezeu, printr-o descoperire divină a repetat cuvintele vorbite mie de Domnul pe 2 aprilie 1962. Apoi a spus: „*Frater Frank, tu ai înțeles greșit. Ai crezut că*

va veni o foamete naturală, dar Dumnezeu va trimite o foame după auzirea cuvintelor Lui, iar hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp”. Și chiar a spus: „Se găsește în mesajele înregistrate pe benzi”. Eu spun aceasta în fața Dumnezeului Cel Atotputernic.

Iar la finalul acestei discuții, prorocul a zis: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei, până vei primi și restul hranei”. Am amintit-o de multe ori, dar pentru mine, data de 3 decembrie are o importanță deosebită. Acesta este adevărul. Eu nu mă refer la mine, eu nu m-am chemat pe mine însumi, eu nu m-am trimis pe mine, eu nu m-am însărcinat; ci Domnul m-a chemat cu glasul Său, care mi-a pătruns tot sufletul și trupul. Iar William Branham, prorocul lui Dumnezeu, a confirmat aceasta. Deci, hrana care fusese depozitată pe benzile din Jeffersonville, fiecare bandă îi era trimisă fratelui Frank. La trei săptămâni după ce predica era predicată în SUA, ajungea în Germania. Am arătat fraților care au venit din diferite țări toate cele o mie de benzi pe care le-am depozitat de-a lungul anilor, când fratele Branham era în viață.

Dragilor, de asemenea trebuie să spunem: preaiubitului nostru frate i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge a doua venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Apoi prorocul a spus: „Nu că eu voi premerge a doua venire, ci mesajul va fi premergătorul celei de-a doua Veniri”. Iubiți frați din lumea întreagă, dacă nu puteți crede fiecare cuvânt care a fost spus, lăsați-o baltă. Nu mai predicați, Stop! Terminați! Gata! Nu puteți modifica, nu puteți schimba un singur cuvânt din acea mare trimitere!

Prin harul lui Dumnezeu, după ce fratele Branham a fost luat în slavă, de ziua mea de naștere, pe 24 decembrie 1965, de atunci am vestit Cuvântul lui Dumnezeu, mesajul acestui ceas. Iar în noiembrie anul acesta, am făcut călătoria în Kuweit și Bahrain, țările 164 și 165 pe care le-am vizitat în ultimii 55 de ani, vestind Cuvântul lui Dumnezeu, făgăduința acestui ceas, informând poporul lui Dumnezeu despre ceea ce a făgăduit El și despre ceea ce face El în prezent.

Și iată secretul pe care trebuie să vi-l împărtășesc: nu este de ajuns să fii într-o legătură cu prorocul, trebuie să fii în legătură cu

Dumnezeu, prin Cuvânt și prin Duh. Tot ceea ce a predicat fratele Branham a venit din Cuvântul lui Dumnezeu și ne-a adus înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost un proroc și Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroc. Dar de unde vin toate neînțelegerile? De unde? Pentru că vă închideți Biblia și-o dați deoparte! Eu am făcut exact invers: eu am deschis Biblia, am cercetat Biblia zi și noapte după ce am auzit mesajul acestui ceas.

Astfel dragilor, privesc înapoi la mulți ani, iar Dumnezeu a deschis ușile tuturor națiunilor, pe întregul pământ, iar ultimul mesaj a ajuns acum până la marginile pământului, iar Scriptura este împlinită înaintea ochilor noștri. Această Evanghelie a Împărăției lui Dumnezeu, care include și făgăduința pentru acest timp, este vestită tuturor națiunilor, iar Domnul nostru a zis: „atunci va veni sfârșitul”.

Deci vă rog, înțelegeți: trăim foarte, foarte aproape de a doua venire a lui Hristos! Fie ca harul lui Dumnezeu să fie peste toți frații care au crezut sau care cred că sunt chemați să slujească cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă ești chemat să slujești, ești chemat să predici Cuvântul! Nu trebuie să interpretezi ce a spus fratele Branham, nu trebuie să interpretezi ce a spus Scriptura. Trebuie să pui lucrurile laolaltă și nu este nicio contradicție între ceea ce a zis prorocul și ceea ce zice Scriptura. Toate contradicțiile sunt în capetele voastre, în mințile voastre, dar nu în mesaj și nu în Cuvântul lui Dumnezeu.

O spun din nou, în Numele lui Isus Hristos: un om al lui Dumnezeu este trimis ca să pregătească calea Domnului, nu pe a lui! Nu ca să-i lege pe oameni de el! Ci să-i aducă pe oameni în legătură cu Dumnezeu, cum a fost spus despre slujba lui Ioan Botezătorul prin care a fost gătit: „un norod bine pregătit pentru Domnul”. Acum, mesajul acestui ceas trebuie să aibă ca rezultat faptul că Mireasa lui Hristos este bine pregătită pentru revenirea Mirelui. Pentru mine, prin harul lui Dumnezeu, nu există nicio neînțelegere, nicio contradicție, totul este la locul potrivit. Dar este necesar ca și voi nu numai să citiți despre un subiect ci, de asemenea, să-l introduceți în Cuvântul lui Dumnezeu și să vă asigurați că ceea ce învățați se regăsește în Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci, să cuprindem: au existat zile deosebite în viața fiecărui credincios: întoarcerea ta la Dumnezeu, trăirile tale cu Domnul, ziua botezului tău, ziua în care ai fost botezat în Duhul Sfânt, au existat zile

deosebite în viața tuturor credincioșilor. Au existat zile deosebite în viața mea, nu vreau să intru în aceste detalii, dar când l-am întâlnit pe fratele Branham pentru prima dată pe 15 august 1955, acum mulți, mulți ani, apoi toate celelalte dăți când l-am întâlnit pe William Branham fie în Dallas, Texas, în 1958, când el a zis: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu mesajul acesta” și în toate celelalte rânduri când l-am întâlnit.

Prin harul lui Dumnezeu, privesc în urmă la mai multe dăți când Domnul mi-a vorbit, chiar pe 19 septembrie 1976, în Edmonton: „Robul Meu, Eu Te-am rânduit conform Matei 24, versetele 45 la 47, ca să împarți hrana cu alții”. Acest lucru este la fel de adevărat cum viu este Domnul. Deci prin harul lui Dumnezeu, William Branham a depozitat hrana, dar după aceea a fost luat în slavă, iar eu l-am văzut înălțându-se în acel nor supranatural, pe 24 decembrie 1965, în Germania, pe la ora 22:45. Spun asta înaintea Dumnezeului Atotputernic. L-am văzut pe William Branham mergând în slavă, pe acel nor supranatural, în 24 decembrie 1965, pe la ora 22:45.

Ce aş putea să spun? Chemările lui Dumnezeu sunt adevărate. Eu am făcut ceea ce m-a însărcinat Domnul să fac, iar prorocul Său a confirmat. Eu nu vorbesc pentru mine, dar cum rămâne cu toți frații care resping slujba rânduită de Dumnezeu? Cum rămâne cu ei, în toată lumea? Multele direcții, tunete și ce mai aveți, toate sunt răstălmăciri a ceea ce a spus prorocul.

Prin harul lui Dumnezeu există o Mireasă-Cuvânt, nu interpretări ci sută la sută Mireasă-Cuvânt, spălată în sângele Mielului, pecetluită cu Duhul Sfânt. Nu există confuzie în cer și oricine trăiește acum în confuzie nu va avea parte de răpire! Repet: În Numele lui Isus Hristos, prin autoritatea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu: oricine trăiește acum în confuzie, nu va avea parte de răpire. Răpirea va fi pentru o Mireasă a lui Hristos curată, sfințită, carne din carnea Lui, os din oasele Lui, duh din Duhul Lui.

Dragii mei, întoarceți-vă la Dumnezeu, întoarceți-vă la Cuvânt și vestiți-L pe Isus Hristos, același ieri și azi și în veci. Dumnezeul cerului să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți până-L vom întâlni în slavă. Fiți binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus. Amin.